

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.466/2025/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. november 27.
Az ügy tárgya: kifosztás büntette
Terheltek: I. rendű
Első fok: Veszprémi Járásbíróság, 9.Fk.1237/2014/20., ítélet, tárgyalás,
2015. február 18. (jogerő: 2015. február
20.)
Másodfok: -
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kifosztás büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Veszprémi Járásbíróság mint fiataikorúak bírósága 9.Fk.1237/2014/20. számú ítéletét az I. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Veszprémi Járásbíróság mint fiataikorúak bírósága a 2015. február 18-án meghozott 9.Fk.1237/2014/20. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki

kifosztás büntetében [Btk. 366. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért őt a bíróság 1 év 10 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a büntetés végrehajtása esetén az I. rendű terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, egyben elrendelte az I. rendű terhelt pártfogó felügyeletét.

[2] Fellebbezés hiányában az ítélet 2015. február 20-án jogerőre emelkedett.

[3] **II. 1.** A jogerős ítélettel szemben I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és a b) pont ba) alpontjára hivatkozva terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[4] Indokai szerint a Veszprémi Járásbíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, illetve szabott ki vele szemben törvénytörő büntetést.

[5] A védő az indítványa indokolásában kifejtette, hogy a sértett már a terheltekkel való találkozásakor is ittas állapotban volt, ugyanakkor a jogerős ítéletben megállapított minősítés – Btk. 366. § (1) bekezdés a) pont – a kifosztás büntetékének azon alakzatát jelölte meg, ami az elkövetői oldalról aktív magatartást feltételez a – célzatos – lerészegítés körében. A tényállás ellentmondásos tekintetben, hogy egyrészt a passzív, kvázi várakozó terhelti magatartást jelöli meg a sértett részegsége körében, másik bekezdésében pedig már azt tartalmazza, hogy a terheltek több alkalommal töltöttek a sértettnek.

[6] A védő álláspontja szerint önmagában az, hogy alkalmanként nem a sértett töltött magának italt, hanem a terheltek is töltöttek neki, nem jelent “lerészegítést”. Ellentmondásos szerinte a bíróság által megállapított tényállás annyiban is, hogy amikor a sértett számára nyilvánvalóvá vált, hogy a terheltekkel nem tud szexuális kapcsolatot létesíteni, akkor pénzt adott nekik útiköltségre. Mindez azt támasztja alá, hogy a sértett nem volt a részegségnek a kifosztás törvényi tényállása által megkívánt fokában.

[7] Kifejtette, hogy a kifosztás büntetékének bíróság által megállapított alakzata akkor valósul meg, ha az elkövető aktív magatartással maga idézi elő a sértett részegségét, és teszi azt célzatosan, az idegen dolog jogtalan eltulajdonítása végett. Ezzel szemben, a megállapított ítéleti tényállásból – összhangban a lefolytatott bizonyítással – nem állapítható meg a törvény által megkívánt, aktív és célzatos elkövetői magatartás az I. rendű terhelt tekintetében.

[8] Szintén feltétele szerinte a bűncselekmény tényállásszerűségének, hogy a sértett a lerészegítés következtében olyan állapotba kerüljön, ami által kisebb vagy semmilyen ellenállást nem tud tanúsítani, kifejtetni értékeinek megőrzésére az eltulajdonítási cselekmény megakadályozása érdekében. Ez utóbbi állapotot szintén cáfolja szerinte az ítéleti tényállás.

[9] Mindezekre tekintettel a szükséges törvényi tényállási elemek hiányában, a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor szerinte az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítására és erre tekintettel került sor törvénytörő büntetés kiszabására.

[10] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Veszprémi Járásbíróság mint fiataalkorúak bírósága 9.Fk.1237/2014/20. számú, felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéletét a Be. 662. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint változtassa meg, hozzon a törvénynek megfelelő határozatot és I. rendű terheltet a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában mentse fel.

[11] 2. A Legfőbb Ügyészség Fk.Bf.670/2025. számú átiratában a védő felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[12] A Legfőbb Ügyészség kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítvány által vitatott, az I. rendű terhelt bűnösségére vont jogkövetkeztetés helyessége a jogerős ítéletben rögzített

irányadó tényállás figyelembevételével bírálendő el, és annak alapján aggálytalanul állást lehet foglalni a tényállásszerűség, valamint a bűnösség megléte vagy hiánya kérdésében.

[13] Rámutatott, hogy a sértett a terheltek aktív magatartása folytán részegedett le olyan mértékben, hogy értékeinek elvételét meggátolni nem tudta. A terheltek közös elhatározással, teljes szándékegységben vettek részt a sértett itatásában, majd a sértett értékei utáni kutatásban, egyúttal mindketten tisztában voltak azzal, hogy a közös lerészegítés a sértett értékeinek megszerzése és elvitele érdekében történik.

[14] Az eljáró bíróság helyesen vont következtetést az I. rendű terhelt bűnösségére, és a bűncselekményének minősítése, valamint a törvényi tényállásban meghatározott tételkeretben kiszabott büntetése is törvényes.

[15] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdésében írtak szerint tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a Veszprémi Járásbíróság 9.Fk.1237/2014/20. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[16] Az I. rendű terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében azt rögzítette, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, a vádirat nem fedi a valóságot. Kifejtette, hogy a II. rendű terhelt vallomásában hamisan terhelte őt, a cselekményben semmilyen módon nem vett részt, a bűnös szándék részéről fel sem merült.

[17] **III.** A felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[18] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[19] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. Ebből következően a felülvizsgálat során a tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem bírálható felül. A jogerős ítéletben rögzített tényállás nem változtatható meg.

[20] Az ítéleti tényállás megállapításai tudati tények is lehetnek; ezért, ha az irányadó tényállás egyidejűleg akár primer, akár sekunder tényként és értelemszerűen jogkövetkeztetesként is tartalmazza az elkövető cselekvésével kapcsolatos tudati tényeket, akkor ezekre is érvényesül a támadhatatlanság szabálya (Bfv.II.1424/2015/9., Bfv.II.1643/2015/4.).

[21] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege a következő:

– A terheltek közeli ismerősök, fiatalkorú II. rendű terhelt az I. rendű terhelt fiának a barátnője. A terheltek 2014. március 25. napján a déli órákban település 1-ben a büfénél tartózkodtak, ahol beszélgetésbe elegyedtek a büfénél italozó sértettel. A beszélgetés során a már ekkor is ittas állapotban lévő sértett bizalmasan közölte a terheltekkel, hogy a közelmúltban veszítette el a feleségét, és emiatt rendkívül magányosnak érzi magát. Az ismeretség a sértett és a terheltek között egyre bizalmasabbá vált, annyira, hogy a sértett egy 10.000 forintos bankjegyet is átadott I. rendű terheltnek azzal, hogy vegyen belőle italt. Az I. rendű terhelt a sértett kérésének eleget tett, a kapott pénzből konyakot vásárolt, a visszajárót pedig átadta a sértettnek. A sértett a beszélgetés során is folyamatosan italozott, őt az I. rendű

terhelt a II. rendű terhelt jelenlétében további italfogyasztásra biztatta. A terheltek nem fogyasztottak alkoholt.

– Ezt követően a sértett és a terheltek elhatározták, hogy valamennyien a sértett település 2-ben lévő házához mennek. A háromfős társaság 11 óra 20 perc körüli időben település 1-ből település 2-be indult. A taxira a sértett 10.000 forintot fizetett előre. A terheltek a röviddel azelőtt megismert sértettel azért utaztak település 2-ben lévő lakására, mert a közös beszélgetés során észlelték azt, hogy az időskorú sértett a folyamatosan elfogyasztott alkohol hatására egyre inkább leittasodik, másrészt tudomást szereztek arról, hogy a sértettnél nagyobb mennyiségű készpénz van.

– A terheltek és a sértett mintegy 30 perc utazás után érkeztek meg a sértett cím 1 szám alatti családi házához. A házba belépve a sértett folytatta az italozást, a terheltek pedig kutatni kezdtek a lakásban. A sértett kérdésére annyit válaszoltak, hogy régiségeket keresnek.

– Ekkor már az egyre jobban leittasodó sértett szexuális közeledéssel próbálkozott a terheltek felé. Közölte velük, hogy „partiba szeretné őket vágni”. A terhelteket combjukon, fenekükön tapogatni kezdte, majd elkezdett levetközni, melyben I. rendű terhelt a sértett segítségére volt. Ezt követően I. rendű terhelt magára hagyta a sértettet, aki alsónadrágját visszavette, majd a konyhában lévő fiatalos II. rendű terhelt nyakát kezdte csókolgatni.

– A terheltek a sértett szexuális közeledését időről-időre elhárították, de a sértett felé mutatott kedvességükkel szexuális érdeklődését fenntartották. A terheltek valódi szándéka – a sértett leittasodásának megvárását követően – értékeinek eltulajdonítására irányult. Időközben a terheltek több alkalommal töltöttek a sértettnél a korábban vásárolt konyakból, mely italt a sértett rendre elfogyasztott. Az elfogyasztott ital hatására a sértett fokozatosan elveszítette kontrollját a házban zajló események fölött, így a terheltek mozgását és magatartását sem tudta figyelemmel kísérni. Ekkor I. rendű terhelt a sértett bűncselekmény elhárítására képtelen állapotát kihasználva a szobában talált 50.000 forint készpénzt eltulajdonította, azt magához vette.

– Ekkor már a teljesen leittasodó sértett számára nyilvánvalóvá kezdett válni, hogy az állapota és a terheltek elhárító magatartása miatt a terheltekkel nem sikerül szexuális kapcsolatot létesíteni, ezért a távozófélben lévő terhelteknek a sértett 5.000 forint készpénzt adott útiköltségre.

– A sértett ezt követően rövidesen elaludt, a terheltek ezt észelve a házból 13 óra 20 perc körüli időben távoztak, a sértettől kapott pénzen busszal település 1-be utaztak. A terheltek a bűncselekménnyel a sértettnél 50.000 forint kárt okoztak, mely kár nem térült meg. A sértett a nyomozás során polgári jogi igényt terjesztett elő.

[22] 3. A védő felülvizsgálati indítványában azt sérelmezte, hogy az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítására törvénysértő módon került sor, mivel az eleve ittas állapotban lévő sértettet a tényállásban is rögzítetten nem a terheltek részegítették le, illetve a sértett nem volt annyira ittas állapotban, amely a bűncselekmény megállapításához szükséges, hiszen felismerte, hogy a távozófélben lévő terheltekkel nem tud szexuális kapcsolatot létesíteni és nekik útiköltségre 5.000 forintot adott. A törvényi feltételeknek megfelelő [a Be. 649. § (1) bekezdésében felsorolt] ok a felülvizsgálatra, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont], valamint az is, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést [Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont].

[23] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a terhelt büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős ítéletében a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. Ilyen esetben az indítvány azt sérelmezi, hogy a

bíróság jogerős ítéletében a terhelt terhére rótt cselekmény nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy a büntetőjogi felelősség megállapítására büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor. Az ilyen indítvány célja a terhelt felmentése vagy az eljárás megszüntetése.

[24] Az indítványban szintén felhívott, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján abban az esetben van helye felülvizsgálatnak, ha a bíróság a jogerős ítéletében a cselekmény téves minősítése (első fordulat) miatt, vagy a Btk. más szabályának megsértésével (második fordulat) törvénysértő büntetést szabott ki. Az említett felülvizsgálati okon alapuló indítvány nem kifogásolja a bűnösség megállapítását, hanem csupán a cselekmény téves minősítését és a büntetés nemének és/vagy mértékének arra visszavezethetően, illetve önmagában, a Btk. nem a bíró mérlegelésére bízott szabályának megsértése miatti törvénysértő voltát állítja.

[25] Az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány az I. rendű terhelt terhére megállapított bűncselekmény téves megállapítását állította, ez pedig a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont első fordulat aa) alpontjában meghatározott felülvizsgálati oknak feleltethető meg.

[26] 4. A Btk. 366. § (1) bekezdése értelmében kifosztást követ el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett

a) úgy vesz el mástól, hogy evégből lerészegíti, vagy bódult állapotát idézi elő,

b) az általa más bűncselekmény elkövetése során alkalmazott erőszak, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetés hatása alatt álló személytől vesz el, vagy

c) védekezésre képtelen, illetve a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személytől elvesz.

[27] A Btk. 366. §-ában szabályozott kifosztás védett jogi tárgya a tulajdonjog és a cselekvési szabadság. A kifosztásnak a törvényi szabályozás értelmében három alapesete van, melyek a hivatkozott a), b) és c) pontokban kerültek meghatározásra. A kifosztás mindhárom alakzatának közös elkövetési magatartása a dolog elvétele.

[28] A kifosztás esetén az elkövető azért részegíti le a sértettet, hogy a lopást elkövethesse, ezért a lerészegítés célzatos cselekmény. Amennyiben a sértett lerészegedése az elkövető nem ilyen célzatával történik, de az elkövető a részegséget dolog elvételére kihasználja, nem kifosztásról, hanem csupán lopásról lehet szó. Ha azonban ez a részegség olyan fokú, hogy a sértettnél öntudatlan állapotot idéz elő, az ennek kihasználásával véghez vitt jogtalan dolog eltulajdonítás a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont I. fordulatába ütköző kifosztás büntettként értékelhető.

[29] A Btk. 366. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alapesetben az eszközcselekmény a sértett lerészegítése vagy bódult állapotának előidézése, a célcselekmény pedig az idegen dolog elvétele. Az eszközcselekmény a sértett alkoholfogyasztásra vagy bódító szerek fogyasztására való ösztönzését jelenti és a tettes a passzív alanyt ittas, adott esetben öntudatlan állapotba juttatja. A lerészegítés csak szeszes itallal történhet {Kúria Bfv.I.584/2021/9. [29] bekezdés}.

[30] A kifosztás szerinti lerészegítés (vagy bódult állapot előidézése) valójában a sértett általi ital-, bódítószer-fogyasztás ösztönzését és ezáltal a sértetti könnyelműség kihasználását, trükközést jelenti {BH 2017.220. [117] bekezdés}.

[31] A lerészegítés lényegét tekintve a sértett alkoholfogyasztásra rábírása, biztatása, ösztönzése, amelynek eredményeként bekövetkező ittasság hatására a sértett könnyelművé válik, figyelme, reagálóképessége oly mértékben csökken vagy időlegesen megszűnik, hogy dolgainak eltulajdonítását ebben az állapotban megakadályozni nem képes. Nem feltétel

azonban, hogy a sértett öntudatlan állapotba kerüljön, önmagában az elfogyasztott ital mennyisége sem meghatározó. A célzatos lerészegítést nem zárja ki a sértett előzetes alkoholfogyasztása sem.

[32] A lerészegítés – ahogy arra az indítvány is utalt – valóban csak aktív magatartással valósítható meg, amelyet a jogalkotó azért emelt ki a rablás eszközcselekményei közül, mert ehhez az állapothoz a sértett jelentős mértékben járul hozzá. A lerészegítés ugyanakkor nem feltétlenül jelenti azt, hogy a sértett öntudatlan állapotba kerül. Ha azonban a részegség olyan fokú, hogy a sértettnél öntudatlan (védekezésre képtelen) állapotot idéz elő, az ennek kihasználásával véghezvitt jogtalan dolog eltulajdonítás a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pont I. fordulatába ütköző kifosztás büntettként értékelendő. Amennyiben pedig a sértett lerészegedése nem az elkövető dologelvételeire irányuló célzatával történik, de az elkövető a részegséget a dolog elvételére kihasználja, nem kifosztás, hanem lopás állapítható meg az elkövető terhére.

[33] Az adott ügyben a tényállás a következő releváns ténymegállapításokat tartalmazza:

- Az ittas állapotban lévő sértett egy 10.000 forintos bankjegyet adott át I. rendű terheltnek azzal, hogy vegyen belőle italt. Az I. rendű terhelt a sértett kérésének eleget tett, a kapott pénzből konyakot vásárolt, a visszajárót pedig átadta a sértettnek.

- A sértett a terheltekkel való beszélgetése során is folyamatosan italozott, őt az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt jelenlétében további italfogyasztásra biztatta, miközben a terheltek nem fogyasztottak alkoholt.

- A terheltek település 1-ből a röviddel azelőtt megismert sértettel azért utaztak a lakására, mert észlelték azt, hogy az időskorú sértett a folyamatosan elfogyasztott alkohol hatására egyre inkább leittasodik, másrészt tudomást szereztek arról, hogy a sértettnél nagyobb mennyiségű készpénz van.

- A sértett település 2-ben lévő otthonában folytatta az italozást, a terheltek pedig kutatni kezdtek a lakásban. A terheltek valódi szándéka – a sértett leittasodásának megvárását követően – értékeinek eltulajdonítására irányult; időközben a terheltek több alkalommal töltöttek a sértettnek a korábban vásárolt konyakból, amely italt a sértett rendre elfogyasztotta.

- Az elfogyasztott ital hatására a sértett fokozatosan elveszítette kontrollját a házban zajló események fölött, így a terheltek mozgását és magatartását sem tudta figyelemmel kísérni.

- Az I. rendű terhelt a sértett állapotát kihasználva a szobában talált 50.000 forint készpénzt eltulajdonította, azt magához vette. A terheltek – miután észlelték, hogy a sértett elaludt – ezt követően a házból eltávoztak.

[34] A terheltek alapvető célja a sértett készpénzének megszerzése volt és ennek érdekében a már valóban ittas sértettet további italfogyasztásra ösztönözték. A sértett lerészegítésében mindketten részt vettek, a biztatás mellett több alkalommal töltöttek neki az I. rendű terhelt által vásárolt konyakból – mit rendre el is fogyasztott – miközben a terheltek a szesz italból nem fogyasztottak. E szempontból közömbös, hogy a terheltek a sértett szexuális érdeklődését is felkeltették és fenntartották, illetve az is, hogy a sértett felismerte, hogy a terheltekkel nem tud szexuális kapcsolatot létesíteni.

[35] A kifosztás lerészegítéssel történő elkövetése nem a sértett öntudatlan állapotát kívánja meg, hanem azt, hogy a sértett súlyosan ittas – környezete kontrolljára képtelen – állapota a terheltek tevékenysége, ösztönzése eredményeképpen álljon elő, ahol közömbös az, hogy a sértett korábban is fogyasztott alkoholt. Jelen esetben ez történt.

[36] A terheltek felismerték a sértett állapotát, majd azzal a céllal tartottak a sértettel az otthonába, hogy ott őt további alkoholfogyasztásra ösztönözve értékeit megszerezzék. A

terheltek a lakásban a sértettet felváltva itatták tömény itallal – konyakkal – és amikor a sértett ennek hatására már súlyosan ittas állapotba került, ezt kihasználva a lakást együttesen átkutatták és ennek során az I. rendű terhelt az általa talált 50.000 forint készpénzt eltulajdonította.

[37] Mindezek alapján a tényállás a Btk. 366. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kifosztás törvényi tényállásának megfeleltethető történeti tényeket hiánytalanul tartalmazza.

[38] Ekként az eljáró bíróság helyesen vont következtetést az I. rendű terhelt bűnösségére, és a bűncselekményének minősítése, valamint a törvényi tényállásban meghatározott tételkeretben kiszabott büntetése is törvényes.

[39] 5. A felülvizsgálatban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés önmagában nem, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható; ahogyan arra a Kúria a felülvizsgálat Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja körében már utalt, az említett jogszabályi hivatkozás első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza.

[40] Ha a felülvizsgálattal érintett cselekmények vonatkozásában anyagi jogszabálysértés nincs, a büntetés önálló vizsgálatára a törvény nem biztosít lehetőséget. A kiszabott büntetés csak akkor tekinthető törvénysértőnek és lehet felülvizsgálat tárgya, ha az – a minősítésen túl – a nemében és/vagy mértékében a büntetőtörvény valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik, és ezért törvénysértő. (BH 2012.239., BH 2005.337., BH 2016.264.). A mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem vitatható.

[41] A Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, aminek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[42] *A döntés elvi tartalma*

A kifosztást lerészegítéssel követik el azok a terheltek, akik – a sértett értékeinek eltulajdonítása céljából – a már ittas sértettet további italfogyasztásra biztatják, több alkalommal töltenek neki szeszes italt, aki azt elfogyasztva kerül a bűncselekmény elhárítására képtelen állapotba.

[43] IV. A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[44] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. november 27.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró